

אודות הירך הקטניות.

כבר שוכנות בארץ טנרטת השאלות בחלה ירושלים, אם להחרור קפניות בטפסה זה, ואם לאו? השאלות כבר באו פעמים רבות בעתוונת, בסוגיות שונות, וכל אחד שאל שאלת חס' שם: רבינו היינץ, בסתומת סמכ, ענו לנו: קפניות סותר הום או אסור?... ותשובה אין אין אסר ואין דרבון, אין איסורה ואין תיראה. רבינו

נכתבם ! סיגן שעיתום לכט את השתייה בוטן כוח !
 כתוב בתורה לא תננו פטני איש"ו וכן אין לישא
 פט נרל, אפללו נרל שברנולס וכברט בעקבות שוש הילל
 ר' לפוכך יצתמי אף אני לחות דעתך בעין זה. הרוי
 בשוחטכם מטהיל שם שטמים וחותורה טบทות על-דריכם,
 כי בו אחיך טווחיהם לכל שאנכם טענניים בצרותם של

ענין ירושלם, ומণיילום את דרכך.
מדוע אינכם שתרים את הקטניות? האם אין
באסור הקטניות דום פקם להתייר, בטוקם שהרבבה נורלו
ישראל התירו בוטנים שונים, הלא חם: המשן הנדרול הצדריק
רבי יצחק אלהון צ"ל התיר את הקטניות כטה טעם
בופן דוחוק, המשן הנדרול רבי יוסף ספלוצק התיר גם הוא
את הקטניות ביטויו והגנו הנדרול הנציג"ב סולאיין גם הוא
חויה בין המתירות, ולא עוד אלא שהחמל וחובת על כל איש
וחושכeli חבדל בין הניצרים להבלתו נזריכים ואף הוא
בעצמו אבל את הקטניות בשל הסדר והוראה בעצמו שאין
בזה שום חשש וסיכון של אסור בשעה הדחק, ובדלו
להוציאו, הרובנים החווים אתגו הווים, אשר לפניו תשע שנים
התירו רבני טונקן את הקטניות לכלום בili שום חשש
איסור, ואיסורו לטמא אינכם דוחאים כלל על דמי עניין
וירושלם בופן גוראו כהה בטוקם אשר תמייר צעוקים אתה
ביעשים כברואין, האם אין לפסוך על מעשר-הבר של גאנז
ישראל. ובפרט שלא היה שעת-דחק יותר גורא בטנקין
ונזירן דרכך.

חטא מילוי רובץ עליום ווון שלוא יסופר אחר-כך
אם לא תסתורו את בקשת ושאלת עניי ירושלים הנמנאים
בציהה ובמצוקה נורלה כהות, כתם שחרור ישאר בדרכו

מה למכה תרכאו עמי כתיב בכונן דא! לכתולו
לא אקרו את הנקנות רק לחומרו בעלמא: הטור, פון-
אלדרם, חוק יעקב, והטוי, והנרייא מילנא.
ויאוטו אל תחרשלו תלען לנטבת הכלל בעור

אחר הרכנים

פומבה הולאה באחד מפרורי ירושלים.

חרות הטערכות: הננו מוטרים את הדברים הניל
שצאו מתחת עמו של אחד הרכנים הנודלים חיוشب
זה ש נום רבות על כסא הוראה
בירושלים וזרחה וורה בענין
אסור וחיתר באות השכנות הטרוכה באבלוי
ישראל שבוניהם נם תיה החשובים וזרא שפטים, וביחד עם
תיר השאלות של אויה הגთורת על ודי ורה"ג חוח יומ
וים ונוהנים על פון קבלה נם שאלת הקטניות בפה
מתרוגה, אלה החפצetz להשתמט. בחותר זה יש להם על
טו לטמן, ואם יש טו שחם לעדר ולהזיאן מחוקת
הזהר, תלמידי ר' מאיר.